

והמרצה לאמנות האיסלאם למדה לרקוד ריקודי-בטן

ערבים והימרה. אחד מהם זכה ודוק אמר לו „סחתיין“ הי ערבי שאל אותו מאיפה הוא. ודוק ענה שהוא מישראל. הוא בכלל לא התעניין בפוליטיקה. למרות שהוא מיפו. הוא תיכף הזמין אותי לשתייה בבר. הוא רק שאל אותי: 'תגידי לי, מי זה השריד הזה?' אמרתי לו: 'אתה מתכוון לחבר הפרלמנט יוסף שריד?' הוא ענה לי: 'מה זה. הוא חבר של יאסר ערפאת?' נו, מה יכולתי להגיד? אמרתי שאולי שניהם יביאו את השלום."

אנט דולצ'ין חזרה לביתה מהמסיבה שערך רובי ז'רמן לשחקן קלאוס מריה בראנדאור והרגישה שז'קס הקטיפה השחור שלבשה צר עליה. אנט, אשתו של מנכ"ל הסוכנות אריה דו-צ'ין, התקשתה לברר אם נפלה טעות. משום שהז'קס דמה להפליא לשלה. היא פיסה פשה בכיסים ומצאה שם הזמנה על-שם רוני כרמל למסיבה לכבוד מפיטטה. וכך הבינה שהיא לובשת ז'קס שאינו שלה. אחרי בירור היא איתרה את כרמל. והשתיים נפגשו והחריפו בגדים. רוני כרמל, אשת יחסייהציבור של הבימה, טענה שהיא אף לא הרגישה שהיא לובשת ז'קס שאינו שלה.

בתנועת-שינוי נשמו ל-רווחה. מילקי, אשתו של הר דובר נתן (ג'ק) קרמר ילדה בת. מופו, ומיד אחרי הלידה שב הדובר לעבודה מלאה. חסרונו הורגש כל-כך, שכאשר היתה פוגשת בו פעילות התנועה סטלה לוי, היתה אומרת לו: „נו, ילדת כבר?" ומצביעה על השולחן העמוס בחומר שבטיפולו. מיקי היתה אחת המועמדות בתחרות מלכת המים. לפני שבע שנים.

חתול שחור עבר בין ניצב אברהם תורגמן, מפקד מישטרת תל-אביב ויוסי בר, הכתב לענייני פלילים של ידיעות אחרונות. בר, שהיה במרכז תל-אביב, ליד הבית שבו התבצר הצעיר שסירב

ספורטיבי ונעל לרגליו נעלי-ספורט. אחרי ההצבעה הוא עלה לקומה החמישית, והסתגר בי אחד המישרדים.

יצחק, בנו הצעיר של אברהם שפירא, ח"כ אגודת ישראל, פנה לעבר מכוניתו. שחנתה ליד בית-המישפחה ברחוב שטריקר בתל-אביב. מולו בא אלמוני וקרא לעברו: „יא מאניאק! אנחנו נדפוק אותך ואת אביך! כסף מילדים לקחתם ולישיבות נתתם!" יצחק נכנס לריכבו ונסע.

עמוס-חוויות חזר זאב (דוק) מאירוביץ מאנגליה. בתחילת השנה האחרית התי ארח עם חבריו לפרלמנט שג ראשון לציון) — הפרדסן אמנון נחמיאס, ובעל הד צחוק המסורף יגאל (נגדי) בקר — בברייטון, בהקלטת רדיו של הפרלמנט המקומי. „כמה שפה אנו ביקורתיים, שם היינו סופר-ציונים“, סיפר דוק. שהמתין בברייטון עד לשידור התוכנית ברדיו.

בלונדון נכנס דוק ל- כמה מישרדי-נסיעות וביקש תוכנית לטיול במזרח-התיכון: „הציעו לי את יוון, קפריסין, וספרד. אמרתי שאני עיתונאי, ואני רוצה לנסוע לישראל, אז בכל המישרדים ענו לי: 'אנו לא עובדים איתם.' רצתי אל לישכת-התיירות הישראלית ב- לונדון. רחוב צדדי, קומה שנייה, חצי שעה בדקו אותי בפתח. מי אני, את מי אני רוצה. צעקתי: 'אני לא אש"ף, תפתחו כבר!' נו, לא פלא שהתיירות מאנגליה פחתה ב- 40 אחוז."

דוק טוען שהבחורות

החתול של הצלם חנוך גינזברג גורם לו לבעיות בר רחוב. החתול, מילאן, נוהג לשבת על כתפו של הצלם המסתובב ברחוב כשמצלמה בידו, ומושך תשומת-לב רבה. במוצאי-שבת כשעבר גינזברג ברחוב דיזנגוף, פנה אליו מי שהו וביקש לקנות את החתול. אחר-כך עברה קבוצת נערים, והתחילה להתעלל במילאן. שני צעירים באו לגינזברג במרוצה, וביקשה לראות כיצד החתול מדבר. אחרי שמישהו סיפר להם שברחוב דיזנגוף מסתובב צלם עם חתול מדבר, „אני כבר חושש לצאת עם מילאן לרחוב.“ אמר גינזברג. אחרי שהצליל בקושי רב להיחלץ מהמטרי-דים.

כבר הרבה זמן לא צחק ח"כ שינוי מרדכי ויר-שובסקי כמו שצחק בישיבת ועדת-הפנים של הכנסת, שדנה בעניין שדה-התעופה דב בצפון תל-אביב. מנכ"ל מישר-התחבורה, הד"ר עוזי לנדאו, שהסביר את עמדת המישרד, סיפר שהם פועלים כדי לצמצם את הרעש שיוצרים המטוסים הנוחתים בשדה, ולשם-כך הם יביאו למקום את המטוס הקטן דש שבע, בעל עוצמת-רעש מצומצמת. לדברי לנדאו מטוס זה הוא סיפור-הצלחה. ויר-שובסקי התפקע מצחוק: „איך אתה יכול לקרוא לד"ש ולי-שבעת העקרונות המפורסמים שלה סיפור-הצלחה? כל מטוס כזה ינחת באמצע המסלול ו- יתפוצץ!"

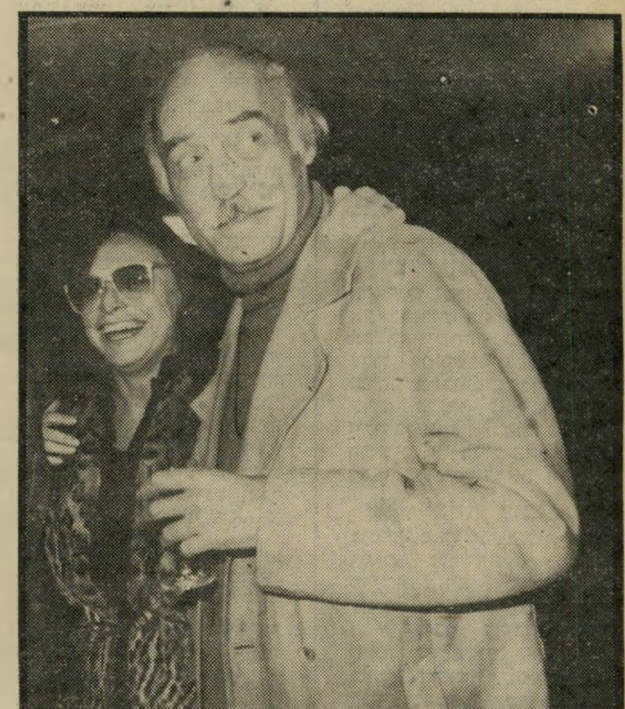
בתום הדיון בהצעת אי-האמון של המערך, כשקראו את שמות הח"כים לפי סדר הא"ב, לא התאפק יצחק

דודו זר הזמר המופיע ערבי-ערב במועדון לשירה עיברית — הסליק, הוא גם בעל מישפחת חתולים ענפה. מכיוון שאין לו זמן להשתעשע עם ששת חתוליו בביתו, הביאה לו אשתו, שלי, את אחד החתולים שהתגעגע אליו. הגור עמד על כתפיו של זר ולא התעניין כל-כך בשירי המולדת ששר בעליו.

לחזור לצבא. קבל אחרי סיום הפרשה באוזני תורגמן שי המישרד נהגת בעיתונאים מדיניות של איפה ואיפה. בר עוד שרלאובן שפירא מ- דבר הותר לחמוק לתוך הי בניין, לא ניתן אישור דומה לעיתונאים האחרים. אמר לו הניצב: „אתה פרימדונה. אתה

על מה הם מדברים?

- ינן: „מה הוא עושה עם כל הדבש?"
פאפו: „אוסף אותו בבית. לפיד דואג רק לעצמו."
ירון: „חבל שאתה עוזב. היית חידוש מרענן, אם כלי למען האמת, אחרי קודמך (ארי נון צוקרמן) זה לא היה קשה."
ירון, על הוועדה-המנהל: „זהו ועד טוב, יש לו שם כל-יך רע, שהוא מוכרח להוכיח שהוא טוב יותר משמו."
לפיד: „המוקד האחרון על התרופה לחולה הסרטן, הוכיח כי בחצי שעה אפשר לעשות עבודה רצינית."
פאפו: „זה היה רציני, כי הפעם ישבו באולפן שלושה אנשים רציניים במקום שלושה עיתונאים."
ניסים אלמוג, חבר הוועד על לפיד: „אתה מנהל חזק מדי. כשהיית פחות חזק, הטל-וויזיה היתה יותר מעניינת."
פאפו לאלמוג: „אנחנו רוצים מוסד ביאליק, ואתה רוצה פאני היל על המסך."
דניאל בלון, חבר הוועד: „זה אתה, פאפו, שרוצה פאני היל. הרי אתה רוצה בידור בטלוויזיה."
פאפו: „בידור כן, פורנוגרפיה פולי-טית לא."
ירון: „בבקשה לשתוק. שימעוני, הת כונן כבר הרבה זמן להרצאתו. תנו לו לדבר."
פאפו: „הוא התכוון לכך שנתיים. או שיחכה עוד חצי שעה."

פרדריקה סגל מלכת חייה-היללה של תל-אביב, הממעיטה לאחרונה להיראות בי אירועים חברתיים, הוזמנה לקוקטייל שערך אחרי הצגת בכורה. היא סיפרה שהיא מאוכזבת מחייה-היללה של תל-אביב: „פשוט אין לאן ללכת.“ ליד פרדריקה סגל, בעלה דב סגל, ונידו כוסית.

יבין, וכשנקבו בשמו של ז"כ המפד"ל חיים דרוקמן, ששהה בארצות-הברית, קרא בקול: „עריק.“

אורח ביציע-העיתונאים שעת אותה הצבעה היה הזמר שלמה ארצי, שהופיע בלבוש